

393.

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 20 lipca 1920 r.

w przedmiocie sądów doraźnych w b. zaborze austriackim.

Art. 1. Sądownictwu doraźnemu mogą być poddane oprócz zbrodni, wymienionych w §§ 429 i 430 austr. pr. kar., przestępstwa następujące:

- 1) zdrada główna z §§ 58—62 ust. kar.;
- 2) zakłócenie spokojności publicznej z §§ 65 a i c ust. kar.;
- 3) bunt z §§ 68, 69 i 70 u. k. w przypadkach zagrożonych karą ciężkiego więzienia od 10 - 20 lat;
- 4) złośliwe uszkodzenie lub przeszkadzanie w ruchu telegrafów (telefonów) z § 89 u. k.;
- 5) zbrodnie z ustawy z dnia 27 maja 1885 r. Dz. Pr. P. № 134 o używaniu środków wybuchowych.

Art. 2. § 439 austr. pr. kar. ma zastosowanie z tą zmianą, że prokurator przed postawieniem obwinionego przed sądem doraźnym może w razie potrzeby zarządzić dochodzenia przygotowawcze, które jednak nie mogą trwać dłużej nad dni czternaście, licząc od dnia zawiadomienia prokuratora o przestępstwie; prokurator jest obowiązany w ciągu 24 godzin wnieść o przesłuchanie przez sędziego śledczego lub sędziego powiatowego każdego zaareztowanego obwinionego, o ile przesłuchanie takie już przedtem nie nastąpiło.

Art. 3. Orzeczenie, czy zachodzi potrzeba zaprowadzenia sądu doraźnego w przypadku przestępstw, wymienionych w art. 1 niniejszego rozporządzenia, a nie objętych §§ 429 i 430 austr. pr. kar. należy do Rady Ministrów.

Art. 4. Wykonanie tego rozporządzenia należy do Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na czas trwania wojny.

Naczelnik Państwa i
Przewodniczący Rady Obrony Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:
W. Grabski

394.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lipca 1920 roku

w przedmiocie poddania osób cywilnych z powodu przestępstw przeciw sile zbrojnej pod sądownictwo wojskowe.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 roku Dz. Ust. № 59 poz. 368 w przedmiocie wprowadzenia w życie na ob-

szarze Rzeczypospolitej ustawy wojskowego postępowania karnego dla wspólnej siły zbrojnej z dn. 5 lipca 1912 r. oraz na podstawie art. 1 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 15 lipca 1920 roku Dz. Ust. № 60 poz. 372 w przedmiocie zmiany art. 185 powyższego rozporządzenia Rada Ministrów stanowi, co następuje:

Art. 1. Osoby, podlegające zresztą właściwości sądów cywilnych, podaje się z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia sądownictwu wojskowemu za nieuprawnione werbowanie, nakłanianie żołnierza do przestępstw wojskowych i pomoc w spełnieniu tychże, za szpiegostwo i porozumiewanie się z nieprzyjacielem tudzież za inne przestępstwa, mające na celu wyrządzenie szkody polskiej sile zbrojnej lub jej sprzymierzeńcom albo przysporzenie korzyści nieprzyjacielowi, za nakłanianie do nieusłuchania rozkazu, powołującego do służby wojskowej, lub do innego cięższego przestępstwa, popełnionego przez nieusłuchanie takiego rozkazu.

Przestępstwa powyższe, popełnione przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, będą osądzone przez sądy cywilne.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw; wykonanie jego należy do Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:

Dr. J. Morawski

395.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

w przedmiocie utrzymania na czas dalszy sądów doraźnych
w okręgu warszawskiego i lubelskiego sądu apelacyjnego.

W myśl art. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. № 55 Dz. Pr. poz. 341, Rada Ministrów na wniosek Ministra Sprawiedliwości uczyniony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych postanawia sądy doraźne utrzymać na czas dalszy sześciu miesięcy, licząc od dnia 1 sierpnia 1920 r. w okręgach warszawskiego i lubelskiego sądu apelacyjnego względem przestępstw, przewidzianych w kodeksie karnym z roku 1903:

- 1) w art. 123 i 222;
- 2) w art. 279 cz. 1 ust. 2 oraz cz. 1 ust. 3 tegoż artykułu, o ile chodzi o bandy w celu kradzieży, rozboju i wymuszeń;
- 3) w art. 453, 454 i 455;